

VILLE VIKING

den snälla skeppskatten

VILLE VIKING

den snälla skeppskatten

Text: Maarit Wall
Illustrationer: Henrik Nilson
Layout och produktion: Viking Line Mariehamn
Tryck: Mariehamns Tryckeri 2010

Hur kan det komma sig att skogskatten Ville hittade havet och de röda båtarna? Ville själv brukar säga att hans nos alltid hittar vägen till de godaste köttbullarna, laxarna och glassportionerna! En solig dag i juni fick tanken på äventyr, nya kompisar och mumsfilibabba i magen tassarna att skutta till av glädje! Fåglarna hade kvittrat om en värld bortom skogen,

en värld som kallades havet.

Havet var blått, havet var stort och havet var ett enda stort äventyr! Där kunde man guppa omkring i något som kallades båtar. Villes nyfikenhet hade vaknat! Småfnissande tassade han iväg till sin kompis Nalle för att berätta den stora nyheten – de skulle lämna skogen,

han skulle bli skeppskatt.

Nalle var inte helt säker på vad det betydde att vara skeppskatt, men han tyckte det lät fint.

Sagt och gjort! Med nalle under armen, två små resväskor fullpackade och med huvudet fullt av glada tankar steg Ville ombord.

**Köttbullarna kittlade redan
i morrhåren!**

An illustration showing Jerry the mouse from Tom and Jerry sitting in the driver's seat of a grey car. A small brown teddy bear is sitting next to him. The car is parked on a boat deck. In the background, there is a large red boat with a white cabin and a red car parked inside. Several silhouetted figures of people are walking on the deck. The sky is blue with white clouds and a seagull flying. The car has a sticker on the back window that says "I ♥ ÅLAND". The word "MUSTANG" is visible on the rear of the car.

”Hur kommer vi in i båten?” undrade Nalle där de stod och förundrat tittade på alla människor och bilar som samlats invid den stora röda båten som låg där och väntade. Ville tänkte så det knakade och fick en strålande idé! Snart kunde man se två små nosar kika fram bakom en bilruta. Mannen med stora bilen hade inte märkt någonting när Ville och Nalle försiktigt smugit sig med.

Nu började det stora äventyret!

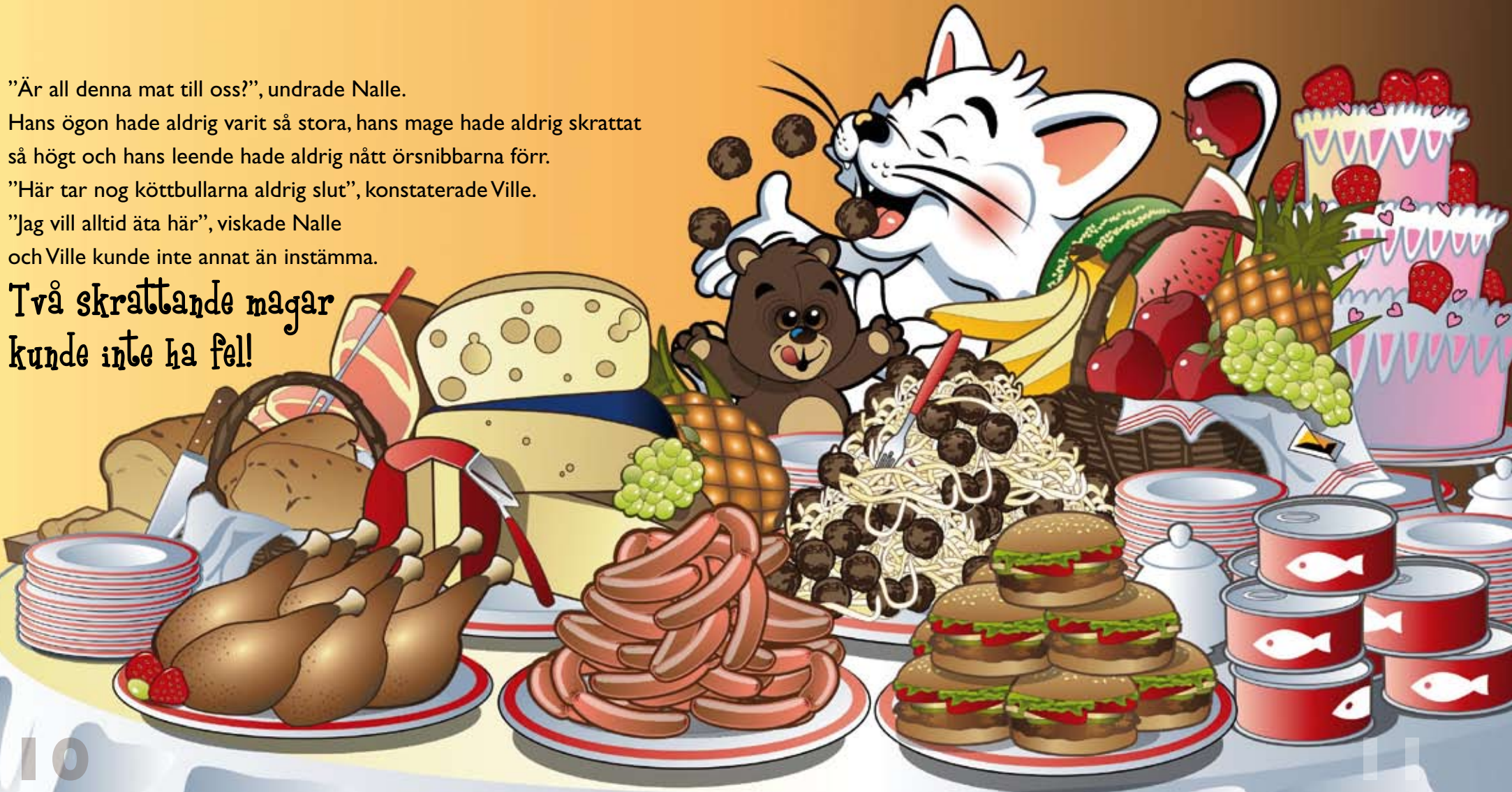
”Är all denna mat till oss?”, undrade Nalle.

Hans ögon hade aldrig varit så stora, hans mage hade aldrig skrattat så högt och hans leende hade aldrig nått örsnibbarna förr.

”Här tar nog köttbullarna aldrig slut”, konstaterade Ville.

”Jag vill alltid äta här”, viskade Nalle och Ville kunde inte annat än instämma.

Två skrattande magar kunde inte ha fel!

En snäll tant hade förklarat för Villo och Nalle att de kunde ta en liten tupplur på maten i något som kallades för hytt. Ett alldeles eget litet rum ombord på båten! Villo, som i vanliga fall brukade somna så fort han lade sig ner och rullade ihop sig till en boll, var alldeles för ivrig för att lägga sig.

Glädjen pirrade i hela kroppen.

Villes nos var fastklistrad i hyttfönstret medan han funderade.
Mest funderade han på Kaptenen.
Kaptenen var hans vän.
Kaptenen hade tyckt att Ville hade en fin mössa, en mössa som passar för stiligaste skeppskatter på äventyr.
Och han hade berättat att det fanns något som heter karaoke ombord. Där fick man sjunga!
Man kunde plocka fram sina allra finaste solglasögon och spela luftgitarr.

ville tyckte att Nalles snarkningar lät som en hel orkester.

BOLLHAV

Efter tuppluren tyckte Ville
att de skulle gå på upptäcktsfärd på båten.
Han hade nämligen fått syn på något fantastiskt!
Barnen kallade det för **BOLLHAV**
och det var faktiskt ett helt hav

– massor, massor, massor av härligt
färggranna bollar att dyka ner i!

Nalle satte sig i rummet bredvid, dinglade med benen, sjöng en liten trudelutt som han hittat på själv och målade – ett konstverk med Ville, Nalle, Kaptenen, sex laxar i en laxask och världens vackraste solnedgång.

Stora konstnärer kan vara små.

Nalle hade plockat fram ett par pyttesmå badbyxor ur sin pyttelilla resväska och berättade jättestolt att han minsann var så **JÄTTEMODIG**, att han skulle ta sig ett dopp i den skojigt bubblande lilla poolen. "Sist i vattnet är en rutten sill, hihihi", hojtade Nalle medan han blixtsnabbt kastade sig i sina badbyxor.

"Jag badar bäst i bollhavet",

sade Ville lugnt och tog fram sin gula badring. Katter vill helst inte bli våta i pälsen.

Medan Nalle satt i bastun och blev varm och lockig om tårna dök Ville än en gång ner bland bollarna i lekrummet.

”Vilken tur att man kan bada på olika sätt här på båten”,
tänkte Ville förnöjt.

En nybadad och fluffig liten skeppsnalle
kikade in i lekrummet

och undrade om inte Ville
kunde följa med och titta
lite mer på båten.

Villes mod hade smittat av sig på Nalle
och plötsligt kändes allting så lätt, lätt som en plätt!
Nalle kunde göra vad som helst!
Han kunde dansa, leka, spela godisbingo,
äta några köttbullar till och busa med barnen.
För det är så det fungerar

— om man har en snäll kompis vid sin sida
blir man trygg — och modig!

Det Ville tycker allra bäst om – förutom Nalle, köttbullar och glass förstås – är barn. Han tycker så mycket om när barnen kittlar honom på magen och frågar om han vill läsa en saga. Helst en saga med massor av prinsessor och prinsar och häxor och spöken och eldsprutande drakar och modiga katter som räddar världen och ...
Han kunde leka i timmar och dyka ner i bollhavet hundrafemtioelva gånger.

Och du, säg ingenting till någon,
men Ville är faktiskt VÄLDIGT kittlig! Hihhi!

Det var snart kväll och Ville stod ute på däck och kisade mot det solglittrande havet. Han hade artigt tackat den snälla hyttanten för det lilla rummet på båten, men tyckt att han trivdes bäst här ute, vid skorstenen, med vinden dansande kring öronen.

**Det var vid skorstenen
han och Nalle skulle bo.**

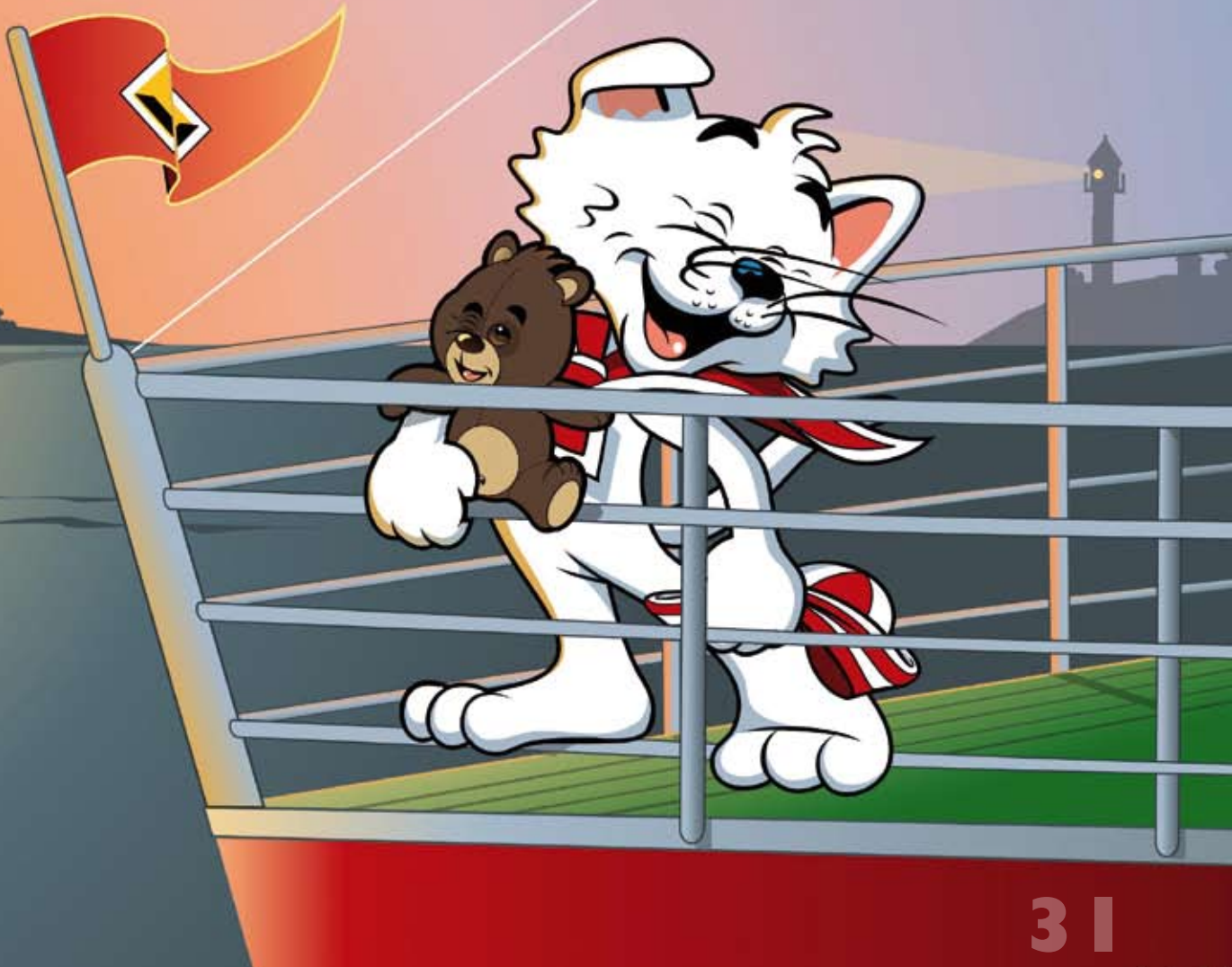
Det kändes bra!

Han hade funnit sitt nya hem, sin plats i livet.
Han bara visste det – han skulle stanna ombord,
han skulle träffa alla glada barn varje dag och han
skulle sitta med nosen nyfiket i vädret,
dofta på den friska havsluften och tänka stora tankar om
ett äventyr som kallas livet.

Den som gör en resa,
har alltid något att berätta.

VIKING LINE

